

Sjette Capitel.

Om Rettergangsmanden i Sager, som opstaae i Anledning af denne Lov, med mere.

§ 33.

De Sager, som maatte opstaae i Anledning af denne Lov, blive, forsaavidt de ikke

gaae ud paa anden Straf end Bøder, at behandle paa samme Maade, som Placaten af 23de Marts 1813 bestemmer angaaende Rettigheden til at bygge og holde Fisserbaade.

§ 34.

Hvor Omstændighederne tillade det, paa kjendes de, strax efterat Udskiftningen er endt, af den Sysselemænd, i hvis District Grindefangsten er indtruffen, men i modsat Fald af den Sysselemænd, i hvis Syssele den eller de Skyldige ere bosatte. Ere flere fra forskjellige Syssele implicerede i een og samme Sag, bør den stejpe behandles af den forstnævnte Sysselemænd, for hvem de Skyldige ere pligtige at møde efter Tilføjelse, hvis Sagen ikke strax paa Stedet kan afgjøres.

§ 35.

Alle Bøder efter denne Lov tilfalde Færø Amtets Fattigkasse og affones, i Mangel af Betaling, efter de gjældende Bestemmelser.

§ 36.

Exemplarer af denne Lov, der træder istedetfor det under 1ste November 1832 udfomne Reglement for Grindefangsten paa Færøerne, som herved aldeles ophæves, blive at omdele blandt Beboerne samt at henlægge til almindeligt Eftersyn hos enhver Kirkeværge.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Det har allerede i længere Tid været et almindeligt Dnsse blandt Befolkningen paa Færø

Lovforslag.

øerne, at det under 1ste November 1832 emanerede Reglement for Grindefangsten paa bemeldte Der maatte blive forandret i flere væsentlige Punkter, og at Lagthinget maatte gives Leilighed til at tage Reglementet under Forhandling. For at imødekomme dette Dnsse har den nuværende Amtmand over Færøerne paalagt Landets Sysselemænd at tilskille sig Dplysninger om de Forandringer i Reglementet, som de maatte have erfaret, at Befolkningen ønsker, eller som de selv maatte ansee for ønskelige, og ved Hjælp af de derefter indkomne Betænkninger, saavel som ogsaa støttet paa sin egen, ved Dverværelse af mange Grindefangster indvundne Erfaring, har Amtmanden derpaa udarbejdet et Forslag til Forandringer i Grindereglementet af 1ste November 1832, som han derefter med Indenrigsministeriets Approbation forelagde det i Maret 1854 forsamlede Lagthing.

Det Udvalg, der af Thinget blev nedsat til at afgive Betænkning over bemeldte Forslag, troede imidlertid ikke at burde blive staaende ved de af Amtmanden foreslaaede Forandringer i Grindereglementet, men fremkom med et Udcast til en heel ny Tillægslov til Reglementet af 1ste November 1832. Dette Udcast, der under Sagens Behandling i Thinget undergik flere væsentlige Dndringer, blev derefter vedtaget af Lagthinget med 13 Stemmer mod 3, hvorhos Thinget i sin over Sagen afgivne Betænkning udtalte det Dnsse, at der istedetfor en Tillægslov til det gjældende Reglement maatte udfomme en Lov, der kom til at omfatte ikke blot de Bestemmelser, der indeholdes i det vedtagne Udcast, men ogsaa de af Reglementets Bestemmelser, der ifølge Udcastet skulde bibeholdes.

Da Ministeriet med Lagthinget maatte være enigt i, at samtlige om Grindefangsten gjældende Bestemmelser helst burde have samlede i een Lov, hvorved de ville blive lettest tilgængelige for den almene Mand, hvem de nærmest angaae, har man, efterat Sagen har været udsat paa Grund af flere andre forhaanden værende mere paatrængende islandste og færøiske Lovgivningsarbejder, i Dvereensstemmelse med Lagthingets Dnsse i Ministeriet ladet det nu gjældende Grindereglement og det af Thinget